

Η προσφορά των προσφυγικών σωματείων σήμερα

[/ Πεμπτούσια](#)

Η εμπειριστατωμένη και διεξοδική μελέτη της παράδοσης και του πολιτισμού των προσφύγων της Μικράς Ασίας είναι ο σκοπός ίδρυσης και παρουσίας της 'Ομάδας Μελέτης και Διάδοσης του Μικρασιατικού Πολιτισμού «Ανατολής Ίχνη». Η Ομάδα ξεκίνησε τη δράση της το 2014 και σε μικρό χρονικό διάστημα απέκτησε χορευτικό συγκρότημα και εξέδωσε το Λεύκωμα-Ημερολόγιο 2015, το οποίο είναι αφιερωμένο στα ελληνικά σχολειά της Μικράς Ασίας. Για τη μέχρι τώρα δράση και παρουσία της Ομάδας η «Πεμπτούσια» συνομίλησε με τον χοροδιδάσκαλο της, Βασίλη Γιορανίδη.

Πεμπτουσία: Υπάρχει μεγάλη ποικιλία παραδοσιακών μικρασιατικών χορών; Είναι εύκολη υπόθεση η εκμάθησή τους;

Βασίλης Γιορανίδης: Μιλώντας για την Μικρά Ασία, καταλαβαίνετε ασφαλώς πως πρόκειται για μια τεράστια γεωγραφική έκταση με διαφορετικό κλίμα, έδαφος, διαφορετικής καταγωγής ανθρώπους και κατ' επέκταση συνήθειες από τη δύση ως την ανατολή, το βορρά ως το νότο. Από το Αιγαίο ως τον Ευφράτη και τον Καύκασο, από τον Εύξεινο Πόντο ως τη Μεσόγειο, κατοικούσαν αλλού συμπαγείς και αλλού σε διάσπαρτες κοινότητες ελληνικοί πληθυσμοί. Δε μπορούμε λοιπόν να κάνουμε λόγο για χορούς της Μικράς Ασίας γενικά, όπως δε μπορούμε να κάνουμε λόγο, παραδείγματος χάριν, για χορούς των Βαλκανίων.

Έχουμε λοιπόν προχωρήσει σε μια γνωστή, τριμερή διαίρεση της μικρασιατικής χερσονήσου, σε δυτικά και βορειοδυτικά παράλια, στην περιοχή της κεντρικής Μικράς Ασίας-συμπεριλαμβανομένης και της Καππαδοκίας, και στην περιοχή του Ευξείνου Πόντου. Είναι λογικό λοιπόν, το αντικείμενο της μελέτης να είναι ευρύ και η ποικιλία, όχι μόνο χορών και τραγουδιών, αλλά και παραδόσεων γενικότερα, να είναι μεγάλη. Η δική μας προσέγγιση στηρίζεται ακριβώς στην πεποίθηση αυτή.

Προσπαθούμε να μελετήσουμε όσο καλύτερα μπορούμε την εκάστοτε περιοχή έρευνας, όχι μόνο σαν στείρα χορευτική απόδοση, αλλά στο σύνολό της.

Μελετούμε την γεωγραφία και ιστορία της περιοχής, την καταγωγή των κατοίκων, τη γλώσσα τους, τις συνήθειες και τα έθιμά τους, κατ' επέκταση λοιπόν και τους χορούς, τα τραγούδια, τη μουσική και την ενδυμασία τους. Προχωράμε σε σύγκριση με άλλες περιοχές αλλά και με τις άλλες εθνότητες, πλην των Ρωμιών που ζούσαν εκεί, προκειμένου να κατανοήσουμε καλύτερα τη δική μας παράδοση. Ερχόμαστε σε επαφή με ανθρώπους και φορείς, που είτε έχουν μελετήσει, είτε γνωρίζουν βιωματικά κάποια στοιχεία σχετικά με την παράδοση του συγκεκριμένου τόπου.

Τέλος, φτάνουμε στη διδασκαλία, η οποία εμπλουτίζεται με φωτογραφίες, βίντεο και ηχητικό υλικό προκειμένου να γίνουν όλα τα μέλη της ομάδας μας κοινωνοί του πολιτιστικού μας πλούτου. Μέσα από την προσπάθεια αυτή προσπαθούμε να διορθώσουμε και τα «κακώς κείμενα» που δυστυχώς έχουν συντελεστεί εδώ και χρόνια πάνω στους χορούς της Μικράς Ασίας.

Πεμπτούσια: Θα θέλατε να μας μιλήσετε για το ρόλο των συλλόγων σήμερα. Κρατούν απλά και μόνο μια συναισθηματική επαφή με το παρελθόν; επιτελούν ένα χρέος; πώς προσλαμβάνουν την παράδοση;

Βασίλης Γιορανίδης: Καλώς ή κακώς δεν ζούμε σε μια «παραδοσιακή» κοινωνία. Έχουν αλλάξει όλες οι κοινωνικές σχέσεις και δομές που δε μας επιτρέπουν να επιστρέψουμε σε μια ζωή όπως την γνώριζαν οι παππούδες μας 100 χρόνια πριν. Η λειτουργία και ο ρόλος των πρώτων προσφυγικών σωματείων που ιδρύθηκαν μετά το 1922 στη χώρα μας, έγκειται ακριβώς στην συναισθηματική επαφή με την χαμένη πια πατρίδα. Ο σύλλογος γίνεται ένας χώρος όπου μαζεύονται παλιοί συμπατριώτες και προσφέρει ο καθένας το δικό του λιθαράκι για να μη λησμονηθεί η παλιά «πατρίδα».

Σήμερα, κυρίως για εμάς τους νέους, η ενασχόληση με την παράδοση, εκτός από την ευχαρίστηση που δίνει στον καθένα και το δέσιμο με το παρελθόν και τις ρίζες μας, είναι μια βαθύτερη ανάγκη, μια πράξη αντίστασης στην εποχή που ζούμε και φυσικά το χρέος απέναντι στους προγόνους μας. Να μην ξεχάσουμε και να φυλάξουμε όλα όσα μας κληροδότησαν, όλα όσα μας κάνουν να ξεχωρίζουμε από τους άλλους. Με λίγα λόγια η Παράδοση είναι μονοδρομος...

Βασίλειος Χάδος: Ευχαριστούμε.

Γ.Κ.: Ευχαριστούμε και εμείς για την ευκαιρία της συνομιλίας.

